

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Anna Podubińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Aneta Sawlewicz-Szydlik

po rozpoznaniu sprawy z oskarżenia subsydiarnego J. Ż. i M. Ż. działających jako przedstawiciele ustawowi małoletniego N. Ż.

na rozprawie w dniach 4.07., 3.09., 18.10., 5.12.2019 roku

przeciwko A. K. (1) z domu K. córce J. i M. urodz. (...) w G.

oskarżonej o to, że:

w dniu 25 września 2017 roku w S. woj. (...), w Szkole Podstawowej nr (...) im. (...) w S., poprzez szarpanie ucznia klasy czwartej N. Ż. dopuściła się naruszenia czynności narządu jego ciała na okres poniżej siedmiu dni w postaci dwóch podbiegnięć krwawych na lewym ramieniu o średnicy około 0,5cm, czym działała na szkodę wymienionego małoletniego pokrzywdzonego

tj. o czyn z art. 157§2 kk

I. Uznając, że oskarżona A. K. (2) w dniu 25 września 2017 roku w S. woj. (...), w Szkole Podstawowej nr (...) im. (...) w S. szarpiąc i ściskając za ramię ucznia klasy czwartej N. Ż. spowodowała u niego obrażenia w postaci dwóch podbiegnięć krwawych o średnicy około 0,5cm na lewym ramieniu, czym naruszyła czynności narządów jego ciała na okres poniżej siedmiu dni tj. dopuściła się czynu stanowiącego występki z art. 157§2 kk na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie wobec oskarżonej warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego N. Ż. nawiązkę w kwocie 500 (pięćset) złotych

III. na podstawie art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie i opłatę w kwocie 100 (sto) zł.

IV. na podstawie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych J. Ż. i M. Ż. kwotę 2967 (dwa tysiące dziewięćset sześćdziesiąt siedem) zł tytułem zwrotu poniesionych przez nich wydatków tj. kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 443/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	Oskarżona A. K. (2)	w dniu 25 września 2017r. w S., woj. (...), w Szkole Podstawowej nr (...) im. O. w S. szarpiąc i ściskając za ramię ucznia klasy czwartej N. Ż. spowodowała u niego obrażenia w postaci dwóch podbiegnięć krwawych o średnicy około 0,5 cm na lewy ramieniu, czym naruszyła czynności	

		narządów jego ciała na okres poniżej siedmiu dni tj. o czyn z art. 157 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżona A. K. (2) jest nauczycielką w Szkole Podstawowej nr (...) w S., zatrudniona jest w charakterze pedagoga.</p> <p>Pokrzywdzony N. Ż. w roku szkolnym 2017/2018 uczęszczał do klasy IVa w powyższej szkole. Od września wychowawcą klasy została E. S..</p> <p>W klasach IV standardowo było przewidziane z przeprowadzenie z uczniami przez pedagoga szkolnego z udziałem wychowawcy danej klasy zajęć integracyjnych. O przeprowadzeniu takich lekcji rodzice byli zawiadomieni na początku roku szkolnego.</p> <p>Zajęcia integracyjne w klasie IVa zostały zaplanowane m.in. na 25 września 2017r. Odbywały się dwóch godzinach lekcyjnych - ostatniej lekcji z planu zajęć oraz dodatkowej godzinie. Uczniowie zostali zobowiązani do pozostania w szkole po ostatniej lekcji.</p> <p>Na przerwie poprzedzającej zajęcia uczniowie przygotowali</p>	<p>Ad. 1 –</p> <p>wyjaśnienia oskarżonej A. K. (2) w części dotyczącej organizacji zajęć integracyjnych, przebiegu pierwszej godziny zajęć,</p> <p>- zeznania E. S. w części dotyczącej organizacji zajęć integracyjnych, przebiegu pierwszej godziny zajęć,</p> <p>-Zeznania N. Ż.</p> <p>Zeznania świadka K. S.</p> <p>Zeznania A. D.</p> <p>Ad. 2</p> <p>- zeznania J. Z.</p> <p>- zeznania M. Ż.</p> <p>- wyjaśnienia oskarżonej o telefonach do N. Z. od rodziców, zakazie odebrania telefonu i jego wyłączeniu, nerwowym zachowaniu N.</p> <p>- zeznania E. S. o telefonach do N. Z. od rodziców, zakazie odebrania telefonu i jego wyłączeniu, nerwowym zachowaniu N.</p> <p>- zeznania N. Ż.</p>	<p>K 122v-123v</p> <p>K 150v</p> <p>Stenogram zeznań K 165-167v akt PR. Ds. 1536.2017</p> <p>Stenogram K 212-215</p> <p>Stenogram K 146 akt PR.Ds 1536.2017</p> <p>AD. 2</p> <p>K 7, 33-34 akt PR. Ds. 1536.2017, K 125-125v</p> <p>K 128v</p> <p>K 124-125</p> <p>K 150v-151</p> <p>Stenogram zeznań K 166 akt PR. Ds. 1536.2017</p> <p>Stenogram zeznań K 166 – 167v akt PR. Ds. 1536.2017</p> <p>Stenogram K 212-224</p> <p>Stenogram K 203, K 204-204v, 205</p> <p>Stenogram K 146, 147 akt 1536.2017</p> <p>Stenogram K 156-161 akt PR.Ds 1536.2017</p> <p>Stenogram zeznań K 166 akt PR. Ds. 1536.2017</p>	

<p>klasę odstawiając ławki pod ściany i ustawiając krzesła w okręgu. Plecaki i tornistry uczniów zostały złożone z przodu klasy pod tablicą lekcyjną.</p>	Ad 3.	K 7 akt Pr.Ds 1536.2017
<p>Zostali uprzedzeni, że zajęcia będą odbywać się bez przerwy, a jeśli ktoś będzie potrzebował wyjść do toalety ma to zgłosić.</p>	- zeznania N. Ż.	Ad. 5
<p>Po rozpoczęciu zajęć m.in. pokrzywdzony N. Ż. przeszkadzał w ich prowadzeniu, rozmawiał, zaczepiał innych uczniów, dekoncentrował ich rozśmieszając. W czasie zadań ruchowych potrącał uczniów, machał nogami kopiąc ich krzesła.</p>	- Zeznania świadka K. S.	K 127v-128v
<p>Gdy zwracane mu przez oskarżoną uwagi nie przynosiły większych efektów, oskarżona kazała stanąć pokrzywdzonemu przy tablicy, tyłem do klasy.</p>	- Zeznania M. B.	K 149-149v, 65-67 akt PR 1536.2017
<p>Chłopiec wykonał polecenie, a zaraz potem zaczął sygnalizować, że chce wyjść do toalety.</p>	- Zeznania A. D.	Stenogram zeznań K 166 v akt PR. Ds. 1536.2017
<p>Oskarżona zabroniła mu wyjścia kazać czekać do przerwy, pokrzywdzony coraz głośniejsze powtarzał, że chce się załatwić i musi wyjść, szurał nogami, wiercił się i dreptał.</p>	- Zeznania S. O.	K 12-14
<p>Po dzwonku na przerwę oskarżona zezwoliła N., jak i innym uczniom wyjść się załatwić.</p>	Ad. 4	15-21
<p>N. Ż. uzgodnił z rodzicami, że tego</p>	- zeznania N. Z.	Wszystko akta Pr.Ds 1536.2017
	Zeznania j. P. Ż.	Ad. 6
	Ad. 5	K 61 akt PR Ds 1536.2017
	- zeznania H. Z. w całości	K 76-81 akt PR Ds 1536.2017
	- zeznania G. Z. do słów „inni rodzice też nie poruszali tego tematu”	K 146v-147v
	Zeznania N. Ż.	
	zawiadomienie	
	Notatki służbowe	
	Ad. 6	
	-kserokopia z karty leczenia pacjenta	
	-opinia biegłej J. C. – pisemna	
	-opinia ustna biegłej J. C.	

dnia po zakończonych lekcjach skontaktują się telefonicznie, by przekazać chłopcu, gdzie ma się udać po szkole.

Matka N. nie wiedziała o dodatkowych zajęciach, po ostatniej godzinie planowych lekcji zaczęła dzwonić do chłopca.

Po powrocie z toalety pokrzywdzony usiadł na krześle wśród uczniów. Usłyszał dźwięk swojego telefonu znajdującego się w plecaku. Wstał, mówiąc, że musi go odebrać. Oskarżona zabroniła mu tego, mówiąc o zakazie używania telefonów w szkole. Chłopiec podszedł do plecaka, wyjął telefon, domagał się, by pozwoliła mu odebrać kolejne połączenie, które cały czas usiłowała nawiązać matka małoletniego, a potem także babcia. Powtarzał, że dzwoni jego mama, rodzice, powiedział też o babci, mówił, że chce im powiedzieć, że jest w szkole. Oskarżona oświadczyła, że nie ma potrzeby, by odbierał telefon, kazała mu go wyłączyć, wzięła jego telefon do ręki, ten w pewnym momencie wypadł na ziemię, ostatecznie pokrzywdzony na jej żądanie go wyłączył i schował do plecaka.

N. Z. nadal protestował mówiąc, że musi zadzwonić do mamy, zaczął się płakać.

Oskarżona gwałtownie chwyciła go za lewą ramię wbijając w nie paznokcie, potrząsnęła chłopcem i krzyknęła do pokrzywdzonego, by się natychmiast uspokoił.

Ten wyrwał się i krzyknął, żeby go nie biła i rozplakał się.

Oskarżona kazała mu zostać pod tablicą i się uspokoić, po czym zaczęła prowadzić zajęcia z klasą.

Kilkakrotnie potem zachęcała chłopca, by dołączył do zajęć, ten odmawiał.

Po zakończonych zajęciach wychowawczyni zażądała od ucznia, by przeprosił oskarżoną, co ten zrobił.

N. Ż. ze szkoły udał się do babci. Tam rozplakał się, powiedział, że pani pedagog go uderzyła, pokazał ramię, na którym miał ślady po ściśnięciu oraz dwa wyraźne wgłębienia w skórze.

Babcia pokrzywdzonego zadzwoniła do jego matki, której pokrzywdzony także opowiedział o zajściu. Ta po obejrzeniu ramienia chłopca wykonała zdjęcia telefonem, po czym udała się do szkoły na rozmowę z dyrektorką. Nie zastała jej i umówiła się na następny dzień. W dniu 26.09.2017 roku rodzice pokrzywdzonego zgłosili

<p>dyrektorce szkoły pobicie ich syna.</p> <p>G. Z. przeprowadziła w ciągu dnia rozmowę z wychowawcą klasy i oskarżoną, odebrała od nich notatki o zdarzeniu. Nie udało się jej ustalić bezspornego przebiegu zdarzenia, wobec czego zawiadomiła o zajściu odpowiednie organy.</p> <p>Rodzice małoletniego udali się tego dnia z nim do lekarza rodzinnego C. W., która stwierdziła u małoletniego ślady na ramieniu w postaci zaczerwienień na ramieniu lewym dwóch śladów o średnicy 0,5 cm.</p> <p>W wyniku działania oskarżonej N. Z. doznał obrażeń ciała w postaci niewielkich podbiegnięć krwawych, które to spowodowały rozstrój zdrowia pokrzywdzonego na okres poniżej 7 dni.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	

<p>1. Rodzice N. Z. wiedzieli o odbywających się zajęciach</p> <p>2. Oskarżona złapała pokrzywdzonego za ramię, by uchronić go przed upadkiem, uderzeniem się o meble w klasie, działała w celu ochrony N. Ż. przed negatywnymi fizycznymi następstwami jego własnego działania.</p> <p>3. małoletni N. Ż. wpadł w szal, kopał różne przedmioty, rzucał się, uderzał w ścianę, wykazywał autoagresję</p>	<p>Ad. 1</p> <p>-wyjaśnienia oskarżonej</p> <p>-zeznania świadka E. S. w części dotyczącej skutecznego poinformowania wszystkich rodziców o zajęciach</p> <p>Ad. 2</p> <p>-wyjaśnienia oskarżonej od słów „wyciągnęłam nawet do niego ręce- do końca</p> <p>-zeznania świadka E. S.</p> <p>- zeznania świadka G. Z.</p> <p>Ad 3.</p> <p>- Wyjaśnienia oskarżonej w części opisującej takie zachowania pokrzywdzonego</p> <p>- zeznania E. S. w części opisującej takie zachowania pokrzywdzonego</p>	<p>Ad 1.</p> <p>K 122v</p> <p>K 150v</p> <p>Ad. 2</p> <p>K 124-125</p> <p>K 151</p> <p>K 150</p> <p>Ad. 3</p> <p>K 124-125</p> <p>K 151</p>	
<p>1.Ocena DOWOdów</p>			
<p>1.3. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p> <p>1.1.2</p> <p>1.1.3</p> <p>1.1.5.</p>	<p>Ad. 1.1.1</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonej, zeznania świadka E. S., N. Z., K. S., A. D.</p> <p>1.1.2</p>	<p>Ad 1.1.1</p> <p>Dowody odnoszące się do zorganizowania (w tym sposobu) zajęć z udziałem psychologa, przebiegu pierwszej godziny,</p>	

1.1.6

Zeznania J. Z., zeznania M. Ż., zeznania N. Z., wyjaśnienia oskarżonej,

Ad. 1.1.3.

Zeznania N. Z., Zeznania A. D., zeznania K. S., zeznania S. O. i M. B.

Ad. 1.1.5

Zeznania H. Z., N. Ż.

Zeznania G. Z.

Ad. 1.1.6

-Zaświadczenie lekarskie wystawione przez lek med. C. W.,

- opinia sądowo – lekarska biegłej J. C. pisemna i ustna

zachowania N. Ż. są generalnie wiarygodne. Występujące różnice nie mają znaczenia dla oceny samego inkryminowanego zdarzenia, jak również różnice te- dotyczące faktu, czy N. Z. faktycznie odczuwał potrzebę udania się do toalety, czy też symulował, by przeszkadzać w zajęciach są obecnie nie do rozstrzygnięcia, ale też nie mają znaczenia dla oceny dalszych wydarzeń.

1.1.2

fakt wykonywania wielokrotnych telefonów przez wszystkich członków rodziny małoletniego N. jest bezsporny, podobnie jak to, że chłopiec mówił, że rodzice nie wiedzą o zajęciach, że się będą denerwować, jak również stanowcza odmowa oskarżonej pozwolenia chłopcu na odebranie połączenia, bądź oddzwonienia do rodziców mimo jego wielokrotnych próśb i wskazywania na strach rodziców, nie ma też wątpliwości, że dziecko tą narastającą sytuacją było bardzo zdenerwowane i reagowało coraz intensywniej emocjonalnie

Ad. 1.1.3

Oceniając motyw działania oskarżonej, powód jej oddziaływania fizycznego na pokrzywdzonego Sąd oparł się przede

wszystkim na zeznaniach małoletnich świadków, którzy odpowiednio wskazywali, że kobieta szarpała N., potrząsnęła nim, wbiła mu pazury, to ona „wymyśliła to szarpanie”, a zatem używali określeń i emocji, które jednoznacznie świadczyły, że wystąpiło zachowanie odebrane przez dzieci jako atak na chłopca, agresywne wobec niego, nie zaś obronne. Jednocześnie wszyscy ci uczniowie opisując swój odbiór pozycji, sytuacji N. wskazywali, że nie chcieliby się znaleźć na jego miejscu, , bo go na pewno bolało, płakał, świadek M. B. gdy opowiadała o samej kulminacji zdarzenia i zachowaniu oskarżonej, mimo tak znacznego upływu czasu w tym właśnie momencie miała łzy w oczach.

Brak jest podstaw do uznania, że zeznania te są niewiarygodne. Występując między nimi różnice, świadkowie nie pamiętają wszystkich okoliczności, czy też myślą niektóre fakty. Jednak z uwagi na upływ czasu od zdarzenia do czasu składania zeznań- od dość długiego kilkumiesięcznego do dwuletniego, wiek świadków takie rozbieżności są usprawiedliwione.

Ad. 1.1.5

zeznania świadków dotyczące tego, co się wydarzyło po zakończonych lekcjach są bezsporne, tak sam pokrzywdzony, jak i jego rodzice oraz babcia zgodnie zeznali tak o powrocie małoletniego do Domu, jego reakcji bezpośrednio po przybyciu, tym, jak relacjonował zdarzenie.

Przebieg czynności wykonanych po zawiadomieniu szkoły przez rodziców o zdarzeniu, podjęte działania następcze są bezsporne, jak również bezspornym jest, jaka była treść zebranych oświadczeń. Oceny wiarygodności tych oświadczeń przez dyrektora szkoły nie mają znaczenia, choćby z tego powodu, że dysponowała ona jedynie oświadczeniami nauczycieli, nie zetknęła się z relacjami uczniów

Ad. 1.1.6

- zapisy w historii choroby pokrzywdzonego nie były kwestionowane, brak podstaw z uwagi na chronologię wydarzeń, datę wizyty lekarskiej do podważenia danych stwierdzonych przez lekarza

Opinia pisemna i uzupełniająca biegłej z zakresu medycyny sądowej ustna są spójne,

logiczne i konsekwentne, biegła w sposób pełny odnosi się do wszystkich problemów powstałych przy opiniowaniu. Biegła obszernie i jasno wyjaśniła przyczyny, dla których opis dostrzeżonych przez lekarz rodzinną, która miała kontakt z pokrzywdzonym – zaczerwieńnięć na ramieniu zakwalifikowała z punktu widzenia swojej specjalizacji – medycy sądowej jako niewielkie podbiegnięcia krwawe, uzasadniła, że utrzymujące się ponad dobę po zdarzeniu ślady na ciele pozwalają wykluczyć, by doszło tylko do powierzchownego zaczerwienienia skóry w wyniku naruszenia nietykalności cielesnej, a wskazują, że doszło do uszkodzenia drobnych, podskórnych naczyń włosowatych, co skutkuje przyjęciem, że nastąpiło naruszenie czynności narządów ciała, a konkretnie powłok skóry pokrzywdzonego. W sposób logiczny podała, że takie naruszenie czynności narządów ciała zwykle skutkuje utrzymującą się przez pewien czas bolesnością tej okolicy, co z kolei odpowiada zeznaniom matki małoletniego J. Ż. co do odczuwanych przez małoletniego skutków zdarzenia. Biegła wskazała też, że w literaturze są odmienne stanowiska specjalistów z zakresu

		<p>medycyny sądowej co do tego, jak należy kwalifikować takie obrażenia, jak podbiegnięcia krwawe i są prezentowane poglądy, iż nie naruszają one czynności narządu ciała, ani nie powodują rozstroju zdrowia. Uzasadniła jednak w sposób logiczny, czemu tych poglądów nie podziela. Należy tu zaznaczyć, że biegła nie rozstrzyga, czy obrażenia te mogły powstać w sposób opisywany przez pokrzywdzonego N. Ż. tj. w wyniku chwycenia, ściśnięcia i szarpania pokrzywdzonego, czy też w sposób opisany przez oskarżoną- w wyniku chwycenia za ramię, a następnie wyszarpięcia się pokrzywdzonego uznając te mechanizmy za możliwe w jednakowym stopniu i opinia w tej części nie jest pomocna dla wyjaśnienia zasadniczego punktu spornego w opisywaniu przebiegu zdarzenia.</p>	
<p>1.4. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

<p>1.2.1</p> <p>1.2.2.</p> <p>1.2.3.</p>	<p>1.2.1</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonej A. K.</p> <p>zeznania świadka E. S.</p> <p>1.2.2</p> <p>-Wyjaśnienia oskarżonej A. K. (2) odnośnie do przyczyn i motywacji inkryminowanego zachowania</p> <p>- Zeznania E. S.</p> <p>- Zeznania świadka G. Z.</p> <p>-Wyjaśnienia oskarżonej A. K. (2) odnośnie do przyczyn i motywacji inkryminowanego zachowania</p> <p>- Zeznania E. S.</p>	<p>1.2.1 oskarżona i świadek E. S. nie stwierdziły wprawdzie wprost, iż rodzice N. Z. wiedzieli o odbywających się zajęciach, jednak poprzez wskazywanie cykliczności zajęć, informacji udzielonej na wywiadówce rodzicom, oskarżona wskazując na możliwość uzyskania informacji w sekretariacie szkoły wykazywały, że dopełniły obowiązków informacyjnych, a w konsekwencji uzasadnione było zakazanie małoletniemu odbierania telefonu od rodziców. Jest to okoliczność uboczna, ale bardzo istotna, bowiem doprowadziła do eskalacji emocji małoletniego pokrzywdzonego, który widząc, że jego opiekunowie wielokrotnie próbują się z nim skontaktować nie wiedząc, że nadal jest w szkole, bardzo się zdenerwował, co było uzasadnione w tym wypadku.</p> <p>Oskarżona – mimo stanowiska przedstawionego w wyjaśnieniach niewątpliwie ma świadomość, że podjęta wówczas decyzja zabraniająca uczniowi, 9 letniemu dziecku, kontaktu z rodzicami w celu poinformowania ich, że przedłużyły się zajęcia w szkole, była nieprawidłowa. Nawet</p>	
--	---	---	--

w przypadku, gdyby niewiedza rodziców wynikała z zapomnienia, to wielokrotne telefony wskazywały na znaczne zaniepokojenie rodziny, a jednocześnie powodowały wzmożone zdenerwowanie tym samego ucznia.

Ekspozycja w wyjaśnieniach oskarżonej i zeznaniach świadka okoliczności dotyczących zasad używania telefonu w szkole, informowania rodziców o zajęciach, czy możliwości ustalenia przez nich co się dzieje z uczniem inną drogą ma na celu wykazanie, iż na każdym etapie zachowywała się prawidłowo i nie naruszyła żadnych zasad.

Natomiast świadek E. S., jako wychowawca klasy, ma interes w tym, by podobnie te okoliczności przedstawiać, bowiem nie zareagowała w żaden sposób na nieprawidłowe zachowania oskarżonej wobec ucznia jej klasy.

1.2.2

- wyjaśnienia oskarżonej pozostają w sprzeczności z zeznaniami samego pokrzywdzonego, jak i pozostałych przesłuchanych uczniów – S. O., A. D., K. S. oraz M. B. w części opisującej zachowanie skierowane do małoletniego pokrzywdzonego.

Wskazani świadkowie, uczniowie tej samej klasy wszyscy jednoznacznie wskazali, że oskarżona mocno chwyciła N. za rękę, szarpała go,. Opisuując swój odbiór tej sytuacji wskazywali, że nie chcieliby być na miejscu pokrzywdzonego, bo go na pewno to bolało, chłopiec płakał, S. O. użył określenia, iż oskarżona złapała dziecko „pazurami”. Oddawane przez dzieci w ich zeznaniach emocje związane z tym zajściem jednoznacznie świadczą o tym, że oskarżona w tym momencie zachowała się agresywnie, był to swego rodzaju atak, nerwowa reakcja na niegrzeczne, przeszkadzające w prowadzeniu lekcji zachowanie chłopca, a nie działania skierowane na ratowanie chłopca.

Wymienione dzieci z różnym stopniem szczegółowości, prawidłowości zapamiętały całość wydarzeń- pomyłki w zapamiętaniu są uzasadnione, bowiem dotyczy to małych jeszcze dzieci, a zeznawały one po pewnym czasie od zdarzenia- w przypadku K. S. i M. B. po upływie 2 lat. Natomiast trzeba zaznaczyć, że we wszystkich zeznaniach emocje dotyczące zachowania oskarżonej są opisane bardzo

podobnie, dzieci odebrały jej zachowanie jako skierowane przeciwko N. Z., a nie w celu udzielenia mu Pomocy.

- Świadek G. Z. motywy działania oskarżonej, okoliczność, że ta działała w celu chronienia ucznia przed skutkami jego własnego działania zna wyłącznie z relacji samej oskarżonej, która to od początku, także tłumacząc się przełożonej z zaistniałej na lekcji sytuacji tak je przedstawiała. Takie twierdzenia oskarżonej Sąd uznał za niewiarygodne tak w odniesieniu do złożonych wyjaśnień, jak i jej relacji wobec innych osób na etapie wyjaśniania sprawy przez szkołę, w konsekwencji wiedza świadka uzyskana od oskarżonej jest także nieprawidłowa

1.2.3.

- w ocenie Sądu tak oskarżona, jak i świadek E. S. opisały zachowanie N. Z. agrawując to, co faktycznie miało miejsce, co miałyby uzasadnić i usprawiedliwić siłową reakcję A. K. (2) wobec pokrzywdzonego oraz powstałe u niego ślady.

Zeznania, jakoby małoletni szarpał się, kopał, uderzał głową w ścianę, szamotał między meblami nie znajdują potwierdzenie

	<p>w żadnych innych zeznaniach bezpośrednich świadków zdarzenia, a wręcz przeciwnie- dzieci-uczestnicy tej samej lekcji wspominają o niesfornym zachowaniu N., natomiast w odniesieniu do części zajęcia dotyczącego telefonu oraz złapania chłopca za ramię świadkowie opisują, że chłopiec płakał, tłumaczył, że musi odebrać telefon, bo dzwonią rodzice, którzy nie wiedzą o zajęciach i nie wiedzą, gdzie on jest.</p> <p>Warto zaznaczyć, że inne dowody odnoszące się generalnie do zachowania małoletniego na terenie szkoły tj zeznania A. B., E. B. z jednej strony potwierdzają, że z pokrzywdzonym były problemy wychowawcze i sprawiał kłopoty swoim zachowaniem, ale też wskazują, że naganne zachowania dotyczyły relacji z innymi uczniami, natomiast w stosunku do osób dorosłych zachowywał się raczej grzecznie, wdawał się niekiedy w dyskusje, ale nie przejawiał zachowań histerycznych, agresywnych ruchowo, podporządkowywał się nauczycielom w przypadku ich interwencji</p>	
<p>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	Pkt I	Oskarżona A. K. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
A. K. (2) działała umyślnie co najmniej w zamiarze ewentualnym. Świadomie i celowo mocno ściskając za ramię i szarpiąc dziecko, znacznie od niej mniejsze, dysponujące nieporównywalnie mniejszą siłą fizyczną, jak i delikatniejszą strukturą ciała musiała mieć świadomość znacznego prawdopodobieństwa spowodowania obrażeń ciała pokrzywdzonego lub rozstroju jego zdrowia. Spowodowała w ten sposób obrażenia ciała w postaci niewielkich podbiegnięć krwawych na ramieniu pokrzywdzonego. Obrażenia te naruszyły czynności narządu ciała pokrzywdzonego (powłok skórnych) na okres poniżej 7 dni. Jej zachowanie wyczerpuje znamiona czynu z art. 157 § 2 kk			
#	1.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia		

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.3. Warunkowe umorzenie postępowania	Pkt. I	
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Stopień winy oskarżonej oraz stopień społecznej szkodliwości czynu nie są znaczne przy uwzględnieniu całokształtu zdarzenia. Sąd uwzględnił w tym poprzedzające zachowanie oskarżonej niegrzeczne i niesforne w czasie całych zajęć zachowania małoletniego pokrzywdzonego. Z drugiej zaś strony Sąd miał na uwadze podwyższone wymogi prawidłowego reagowania nauczyciela w relacji z dzieckiem, w szczególności uczniem szkoły w czasie zajęć szkolnych. Przeciwno uznaniu, iż stopień szkodliwości jest nieznaczny, czy znikomy przemawiało, że Sąd uznał, że to oskarżona swoimi działaniami – nie pozwalając uczniowi skontaktować się z rodzicem - doprowadziła do eskalacji konfliktu			

i emocji małoletniego. Bezsporne jest, że 9 letni uczeń musiał zostać w szkole dłużej niż wynikało to z planu lekcji, w krótkim czasie rodzina N. Ż. wielokrotnie próbowała nawiązać połączenie, co wskazywało na ich zaniepokojenie, małoletni powtarzał, że dzwoni mama, babcia, że musi odebrać, bo będą się denerwować. Upór oskarżonej, by mu to uniemożliwić jest w tej sytuacji niezrozumiały i choć zachowanie ucznia było niepoprawne, to w odniesieniu do tej części zdarzenia zostało w znacznej części spotęgowane przez samą oskarżoną.

Oskarżona nie była uprzednio karana, dotychczasowy sposób życia oskarżonej nie budzi zastrzeżeń, w szkole cieszy się dobrą opinią, w tym dyrektora szkoły obserwującego zachowania oskarżonej jako pedagoga już po zdarzeniu. Daje to podstawę do uznania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżona nie popełni ponownie przestępstwa i będzie przestrzegała porządku prawnego.

#	1.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (2)	Pkt. II	Pkt. II	W miejsce wnioskowanego obowiązku naprawienia szkody orzeczono nawiązkę w kwocie, która jest adekwatna do spowodowanych obrażeń, krzywdy, jaką doznał pokrzywdzony w wyniku działania oskarżonej, odczuwanego przez chłopca bólu fizycznego, jak i psychicznego, doznanego strachu.
1.1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>Sąd uznał za nieuzasadnione nałożenie na oskarżoną obowiązku pisemnego przeproszenia małoletniego pokrzywdzonego. Zachowanie oskarżonej było naganne i nieprawidłowe, jednak pokrzywdzony zachowywał się także niegrzecznie i w tych okolicznościach pisemne przeproszenie go przez nauczyciela byłoby niewychowawcze.</p>		
1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt. III pkt IV	Zgodnie z dyspozycją art. 627 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonej	

	<p>na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w sprawie oraz opłatę.</p> <p>Zgodnie z dyspozycją art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk zasądzono od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych poniesione przez nich koszty procesu, w postaci kosztów zastępstwa procesowego</p>
1.1Podpis	